

Sygn. Akt I C 143/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2012 roku **Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny** w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

Protokolant: Łukasz Zdanowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2012 roku w Sieradzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. Oddział Centrum (...) w Ł.

przeciwko M. K.

o zapłatę

utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy w Sieradzu w dniu 18 listopada 2011 roku w sprawie I Nc 34/11.

Sygn. akt I C 143/12

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) i Windykacji Biuro w Ł. pozwem z dnia 24 października 2011 roku o zapłatę w postępowaniu nakazowym wniósł o wydanie nakazu zapłaty przeciwko pozwanej M. K. zobowiązującego ją do zapłaty na jego rzecz 184 932,79 zł wraz

z odsetkami według stopy procentowej obowiązującej w (...) SA właściwej dla kredytów postawionych w stan natychmiastowej wykonalności – aktualnie 24 %

w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 135 485,14 zł, stanowiącej kwotę należności głównej od dnia 20 października 2011 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że roszczenie wynika z umowy rachunku

i w związku z powstaniem niedozwolonego salda debetowego na tym rachunku całość zadłużenia w dniu 26 września 2009 roku została postawiona w stan wymagalności. Pozwana mimo wezwania jej do spłaty nie wywiązała się z nałożonych zobowiązań,

ale złożyła wniosek o zawarcie ugody. W dniu 29 stycznia 2010 roku bank zawarł z pozwaną ugody, której warunków ona nie dotrzymała. Bank odstąpił od ugody.

W dniu 11 lutego 2011 roku doszło do ponownego zawarcia ugody, jednakże od tej ugody bank także odstąpił w dniu 11 czerwca 2011 roku z uwagi na brak spłat. Do pozwu bank załączył wyciąg z ksiąg bankowych nr (...) stwierdzający, że księgach banku figuruje wymagalna wobec pozwanej wierzytelność na która składa się: niespłacona należność główna w wysokości 135 485,14 zł, odsetki naliczone do

19 października 2011 roku łącznie w kwocie 49 447,65 zł. Bank stwierdził, że dalsze należne odsetki są liczone według stopy procentowej wynoszącej 24% w stosunku rocznym od kwoty 135 485,14 zł.

W dniu 18 listopada 2011 roku Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu 10 grudnia 2011 roku pozwana złożyła zarzuty od nakazu zapłaty w których wniosła o uchylenie nakazu w całości i oddalenie powództwa.

Wskazała, że nie kwestionuje argumentów. zawartych przez powoda w uzasadnieniu pozwu, ale podniosła, że między nią a powodem zawarto trzy umowy dotyczące rozliczeń i kredytów. Nie odpowiadała na wezwania powoda w związku z całością zagadnień dotyczących jej rozliczeń finansowych, które prowadziła z pracownikiem powoda M. S., co do którego zgłosiła wniosek o jego przesłuchanie. Zwłokę w udzieleniu bankowi odpowiedzi tłumaczyła niezwykle dramatycznymi wydarzeniami w zakresie spraw rodzinnych związanymi z kłopotami zdrowotnymi jej rodziców. Dodatkowo wskazała, że w tym czasie finalizowała dwie poważne umowy z Urzędem Skarbowym i ZUS, a jej dłużnik zamiast zwrócić jej należne środki ogłosił upadłość. Powołując się na powyższe oraz fakt pozostawiania stron w negocjacjach umgodowych w zakresie pozostałych spraw finansowych jakimi strony są połączone pozwana wniosła o uchylenie nakazu i oddalenie powództwa.

Powód w odpowiedzi na zarzuty wniósł o ich oddalenie i obciążenie pozwanej kosztami zastępstwa procesowego. Wskazał, że żaden argument podniesiony przez pozwaną nie może stanowić podstawy uchylenia nakazu.

Na rozprawie w dniu 31 maja 2012 roku powód wniósł o utrzymanie nakazu zapłaty w mocy.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa, gdyż odbyła rozmowę z Dyrektorem Banku w sprawie umowy i porozumienia oraz złożyła w banku stosowne dokumenty w związku z tą umową.

Powód przyznał, że pozwana złożyła wniosek o rozłożenie wierzytelności na raty, ale pozwana zawierając umowę nie dotrzymuje jej warunków i powód decyzję w sprawie kolejnej umowy wstrzymał do czasu rozpoznania jej zarzutów od nakazu zapłaty. Wskazał, że posiadanie tytułu wykonawczego przeciwko pozwanej nie stoi na przeszkodzie do zawarcia umowy po uprawomocnieniu się wyroku.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pozwanej o przesłuchanie jako świadka pracownika banku (...) na okoliczność prowadzenia przez strony rozmów w sprawie umowy jako zbędny, gdyż powód przyznał, że takie rozmowy się toczą.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 marca 2007 roku pozwana zawarła z powodem umowę rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego nr (...). W związku z powstaniem niedozwolonego salda debetowego na tym rachunku całość zadłużenia w dniu 26 września 2009 roku została postawiona w stan wymagalności. Pozwana mimo wezwania jej do spłaty nie wywiązała się z nałożonych zobowiązań, ale złożyła wniosek o zawarcie umowy. W dniu 29 stycznia 2010 roku bank zawarł z pozwaną umowę, której warunków ona nie dotrzymała. Bank odstąpił od umowy. W dniu 11 lutego 2011 roku doszło do ponownego zawarcia umowy, jednakże od tej umowy bank także odstąpił w dniu 11 czerwca 2011 roku z uwagi na brak spłat. Roszczenie Banku wynika z wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) stwierdzający, że księgach banku figuruje wymagalna wobec pozwanej wierzytelność na którą składa się: niespłacona należność główna w wysokości 135 485,14 zł, odsetki naliczone do 19 października 2011 roku włącznie w kwocie 49 447,65 zł. Bank stwierdził, że dalsze należne odsetki są liczone według stopy procentowej wynoszącej 24% w stosunku rocznym od kwoty 135 485,14 zł. (okoliczności przyznane przez pozwaną zarzutach, wyciąg z ksiąg banku nr (...) k. 3).

Pozwana zalega z zapłatą kwoty dochodzonej przez powoda (okoliczność przyznana przez nią w zarzutach od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym k. 36-37)

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda jest uzasadnione.

Strony łączyła umowa rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego, która została skutecznie wypowiedziana.

Pozwana nie kwestionowała zasady swej odpowiedzialności, ani wysokości zadłużenia.

Jej obrona ograniczyła się do wskazania okoliczności dotyczących jej złej sytuacji majątkowej, a także na szczególnych zdarzeniach niezależnych od niej, które w jej ocenie uzasadniają ugodowe załatwienie sporu, gdyż wyegzekwowanie należności objętej nakazem zapłaty mogłoby mieć dla niej negatywne skutki.

Natomiast pozwana poza tą argumentacją nie powoływała się na istnienie niezawinionych przez nią okoliczności, które zwalniałyby ją z odpowiedzialności za skutki nienależytego wykonania zobowiązania wzajemnego.

Pozwana nie przeczyła, że doprowadziła do powstania na rachunku niedozwolonego salda debetowego skutkującego postawieniem całości zadłużenia w stan wymagalności a zatem odmawiając bankowi zwrotu w ten sposób pobranych środków pieniężnych z tego rachunku naraziła go na szkodę.

Zgodnie z art. 471 kc pozwana jest więc zobowiązana do naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania umowy.

Wysokość szkody odpowiada wysokości jej zadłużenia, objętego wyciągiem z ksiąg bankowych nr (...) stwierdzającym, że księgach banku figuruje wymagalna wobec pozwanej wierzytelność na która składa się: niespłacona należność główna w wysokości 135 485,14 zł, odsetki naliczone do 19 października 2011 roku włącznie w kwocie 49 447,65 zł.

Bank stwierdził, że dalsze należne odsetki są liczone według stopy procentowej wynoszącej 24% w stosunku rocznym od kwoty 135 485,14 zł.

W zwole z zapłatą kwoty należności głównej pozwana pozostaje od dnia 19 października 2011 roku i na podstawie art. 481 § 1 kpc pozwana zobowiązana jest zapłacić powodowi odsetki ustawowe za czas opóźnienia liczone od 20 października 2011 roku.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc.

Na poniesione przez powoda koszty procesu składały się: opłata od pozwu w wysokości 5 929 zł i kwota 3 617 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie § 6 ust 6 rozporządzenia. Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2002r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

Wobec powyższego na podstawie art. 496 kpc Sąd wydany nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym utrzymał w mocy w całości.